

23 GRZ 01

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars in een geschil met betrekking tot het Convenant Regres Zorg- en Aansprakelijkheidsverzekeraars

Partijen

Partij A, zorgverzekeraar van X, fietser;

en

Partij B, WAM-verzekeraar van de motorfiets, bestuurd door Y.

Feitelijke gegevens

Op 26 juni 2022 vond rond 10:02 uur buiten de bebouwde kom op de Maarheezerhuttendijk te Weert een aanrijding plaats tussen een bestuurder van een motorfiets en een wielrenner. De bestuurder van de motor kwam met een groep motorrijders van de Dr. Anton Philipsweg en ging rechtsaf de Maarheezerhuttendijk op. De wielrenner reed voorop bij een groep wielrenners in tegengestelde richting op de Dr. Anton Philipsweg en ging linksaf de Maarheezerhuttendijk op. De groep wielrenners had voorrang moeten verlenen aan de motorrijders. De wielrenner nam de binnenbocht en reed aanvankelijk op de wegheft van het tegemoetkomende verkeer. Toen de wielrenner weer naar de rechter wegheft ging waar de motorrijders reden, kwamen beide weggebruikers met elkaar in botsing.

Deze afbeelding is afkomstig van Google Maps

Stellingname van partijen

Partij A heeft partij B aansprakelijk gesteld op grond van art. 185 WvW en acht partij B voor 45% aansprakelijk. Partij B beroept zich op overmacht.

Volgens vaste jurisprudentie kan slechts sprake zijn van overmacht als bedoeld in art. 185 WvW indien de gemotoriseerde rechtens geen enkel verwijt kan worden gemaakt ten aanzien van de wijze waarop hij aan het verkeer heeft deelgenomen.

Volgens partij A kan de bestuurder van de motorfiets wel degelijk een verwijt worden gemaakt omdat hij de wielrenner in strijd met art. 11 RVV aan de rechterzijde heeft ingehaald. Ook heeft de motorrijder onvoldoende rekening gehouden met de mogelijkheid dat de wielrenner van de linker weghelft zou oversteken naar de rechter weghelft. Dit was niet zo onwaarschijnlijk dat de bestuurder van de motorfiets hiermee geen rekening behoefde te houden. Bovendien staat het niet vast dat deze manoeuvre plotseling is uitgevoerd. De verkeerssituatie was overzichtelijk en de bestuurder van de motor moet de wielrenner hebben gezien. Hij had ervoor kunnen en moeten kiezen om afstand te houden. Partij A noemt in dit verband twee arresten. 1. Hof Amsterdam 21 februari 2002 ECLI:NL:GHAMS:2002:AK4646, r.o. 4.4, VR2002/220 waarin het hof oordeelde dat het plotseling oversteken van een hardloper geen overmacht voor het motorvoertuig opleverde. 2. Hof Arnhem-Leeuwarden 20 januari 2015 ECLI:NL:GHARL:2015:335, JA 2015,44 waarin het zicht dusdanig was dat de gemotoriseerde verkeersdeelnemer met inachtneming van een normale oplettendheid de fietser had moeten kunnen zien en de botsing had moeten kunnen voorkomen.

Volgens partij B komt de bestuurder van de motor een beroep op overmacht toe. Volgens partij B ontstond de aanrijding na de bocht nadat partijen al volledig waren afgeslagen. De motoren hadden voorrang op de wielrenners. De bestuurder van de motor reed in een groep van motoren waarvan er reeds zes waren afgeslagen op het moment dat de wielrenner ook besloot dezelfde weg in te slaan. De wielrenner zag de motoren, nam willens en wetens de binnenbocht en ging aan de verkeerde kant van de weg rijden. De wielrenner besloot ver na de bocht naar de rechterzijde van de weg te gaan. Volgens een getuige was deze manoeuvre plotseling en onverwacht. Volgens partij B was dit niet te voorzien voor de bestuurder van de motor omdat hij de eerste van de wielengroep was en uit de bocht vloog en/of plotseling en onverwacht naar rechts uitweek waardoor de aanrijding is ontstaan. Volgens partij B valt de bestuurder van de motor aldus geen enkel verwijt te maken en is de wielrenner tegen de linkerkant van de motor gereden. Partij B is van mening dat het roekeloze rijgedrag van de wielrenner zo onwaarschijnlijk en onvoorzien was dat de motorrijder daarmee geen rekening behoefde te houden en wijst daartoe op HR 30 maart 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ7863.

Overwegingen van de commissie

Centraal staat de vraag of in de onderhavige kwestie sprake is van overmacht. De lezingen van partijen over de toedracht van het ongeval lopen uiteen. Van beide kanten was anticipatie op de verkeersomstandigheden te verwachten, temeer nu het gaat om een groep wielrenners en een groep motoren. De commissie overweegt dat sprake was van daglicht en goed en vrij zicht op de weg. Het was immers zonnig en helder. Beide weggebruikers hebben elkaar waargenomen. De commissie ziet daarom geen overmacht. Een gemotoriseerde bestuurder dient rekening te houden met fouten van andere verkeersdeelnemers, zoals fietsers. De commissie overweegt dat de gemaakte verkeersfout niet zodanig was dat de bestuurder van de motor hiermee geen rekening kon en behoefde te houden. Zowel de wielrenner als de motorrijder heeft een verkeersfout gemaakt. De commissie overweegt dat de wielrenner had kunnen remmen en dat geldt ook voor de bestuurder van de motor.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat niet aan de vereisten is voldaan voor een geslaagd beroep op overmacht. Partij B is daarom gehouden 45% van de vordering aan partij A te voldoen.

Aldus beslist op 16 maart 2023 door prof.mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. L. van den Eshof, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris